

בד"צ דק"ק שכונת קראון הייטס
Beth Din of Crown Heights

390A Kingston Ave. Brooklyn, New York 11213 Telephone (718) 604-8000 Fax (718) 773-0186

ב"ה, ימי הגבלה לזמן מתן תורתנו, ה'תשע"ב

לכל תושבי שכונתנו, כאן ציווה ה' את הברכה, ה' עליהם יחיו

לקראת חג השבועות הבא עלינו לטובה ולברכה, ובקביעות שנה זו – ג' ימי קדושה רצופים, הננו בזה להביע ברכתנו לכל תושבי השכונה שיחיו, הם ובני ביתם וכל אשר להם, לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות, מתוך אהבת ואחדות ישראל,

ותחל שנה וברכותי (ע"פ מגילה לא, ב. ולהעיר מר"ה ז, ב) – שנת אורה וכו', בכל האותיות מאל"ף עד תי"ו, שנת תורה.

ובהתאם לההוראות הידועות לימים אלה, אין מזרזין אלא למזרזין – לנצל ההתעוררות דימי חגה"ש, וימי ההכנה לקבלת התורה:

א. להוסיף בלימוד התורה בשקידה והתמדה, ולכל לראש להתחזק בשמירת השיעורים הקבועים, הן השיעורים הכלליים השוים לכל נפש (שיעורי חתי"ת, רמב"ם ועניני גאולה ומשיח וכו'), והן השיעורים הפרטיים דכל חד וחד לפום שיעורא דילי, כדת הניתנה לכל אחד ואחד בהלכות תלמוד תורה. ועוד ועיקר להוסיף בקביעת עתים לתורה יותר משיעורא דילי. ועד – לאפשא לה, להוסיף ולחדש בתורה, בכמות ובאיכות. ובמיוחד להתחזק ולהוסיף בלימוד שיעורי תורה ברבים ובציבור, ולחזק ביתר שאת ועוז שיעורי תורה אשר בשכונתנו (ראה שיחות יום ב' דחגה"ש וש"פ נשא, ושלאחריהן, ה'תש"נ. ש"פ במדבר ונשא ה'תנש"א).

ב. להוסיף ביתר שאת ועוז באהבת ואחדות ישראל, כהכנה לקבלת התורה (ש"פ בהו"ב ה'תנש"א. ובכ"מ). וכבר מילתנו אמורה במכתבנו לכ"ח ניסן, מפי ספרים וסופרים, בארוכה.

בברכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות, ולאלתר לגאולה האמתית והשלימה, ותיכף ומיד ממ"ש.

הרב יוסף ישעי' ברוך
חבר הבד"צ

הרב אהרן יעקב שווי
חבר הבד"צ

ג. ע"פ בקשת רבים מצו"ב הלכות ומנהגים הנוגעים למעשה לחגה"ש הבעל"ט (ע"פ רשימת השומעים, מתוך שיעור שנאמר ונתפרסם בשנה שעל"ט).

בד"צ דק"ק שכונת קראון הייטס
Beth Din of Crown Heights

390A Kingston Ave. Brooklyn, New York 11213 Telephone (718) 604-8000 Fax (718) 773-0186

B"H

Yimei Hagbala L'Zman Mattan Toraseinu, 5772

To all residents of Crown Heights, "*kan tziva Hashem es ha'bracha*"

With the approach of the Yom Tov of Shavuot, for goodness and blessing – especially the way it comes out this year with three days of holiness in a row – we would like to express our blessings to all residents of Crown Heights, to receive the Torah with simcha and pnimiyus, in the spirit of Ahavas and Achdus Yisrael.

Shavuot represents the beginning of a new year (See Megilla 31b). May the Yom Tov herald a new year full of all the blessings from Alef to Taf: "Shnas Orah (a year of light) ... Shnas Torah."

In accordance with the well-known instructions of the Rebbe for these days, we all will surely take advantage of the spiritual arousal of the days of Shavuot and the days of preparation to receive the Torah, particularly:

- to increase in diligent Torah study, strengthening both the general shiurim that apply to all (Chitas, Rambam, Inyanei Moshiach and Geulah, etc) and one's individual fixed schedule of study, each according to his measure, in accordance with Hilchos Talmud Torah. One should further add additional set times for Torah beyond one's measure – to the point of "adding to the Torah" by expanding upon and innovating in Torah, both in quantity and quality. A special to strengthen and add in public and communal Torah classes and to strengthen the shiurim in our community.
- to increase in Ahavas and Achdus Yisrael as a preparation for receiving the Torah, as explained at length in our letter of 28 Nissan.

With the traditional blessing of "Kabolos Hatorah B'Simcha UviPnimiyus, and the true and complete Geula, *teikef u'miyad MaMo*"Sh.

[Signed:]

Rabbi Aharon Yaakov Schwei

Member of the Badatz

Rabbi Yosef Yeshaya Braun

Member of the Badatz

P.S. As per the request of many, attached is a list of laws and customs that pertain to the upcoming Yom Tov of Shavuot (based on the notes taken at a shiur that was said and publicized last year).

What Do I Do for Shavuos

from a speech by Rabbi YY Braun, shlita, member of the Beth Din of Crown Heights

A person who traveled across the International Date Line during *sefira* should ask a Rav how and when to celebrate Shavuos, as early as possible.

We do not say *Tachanun* nor do we fast from *Rosh Chodesh Sivan* until the 12th of Sivan.

In the days preceding Shavuos, we should prepare ourselves in all the ways the Jews prepared themselves for *Matan Torah* originally. The Rebbe infers this from the detailed citation of the Alter Rebbe in Orach Chayim Sman 494, "From *Rosh Chodesh Sivan*...Moshe began preparing the *Yidden* for *Matan Torah*." (from *Likkutei Sichos* vol 38, pg 6)

We best prepare for receiving the Torah by increasing in our diligence in studying Torah, as is self-evident. There is a letter of the Friediker Rebbe in the year 5700, instructing the *yeshivos* to set up a *sefer* of learning on Shavuos. In another letter, the Friediker Rebbe requests that this directive be widely disseminated. A *sicha* of the Rebbe on Shavuos 5710 calls for learning and publicizing this letter.

It's a *mitzvah* to have your hair cut before every *yom tov*, so as not to enter into the *yom tov* unkempt. (Shluchan Aruch, Alter Rebbe Siman 529). The prohibition of haircutting on *chol hamoed* was instituted especially so that people should not delay visiting the barber.

This is especially so with regard to *erev Shavous*, where we have not cut our hair throughout *sefira*. *Minhag Chabad* is to take a haircut only on *erev Shavuos*. This is a stringency based on Kabbalah (and is not necessarily for reasons of mourning).

This year, however, *erev Shavuos* coincides with *Shabbos*. We therefore cut our hair one day earlier, on *erev Shabbos*. (*Avodas HaKodesh (Chidah); Minchas Elazar*. See *Kovetz* of Rabbi Dvorkin, p. 61: "It is obvious to me for a number of reasons that one should have a haircut on *erev Shabbos* [in this case]. I in fact

did so myself, and just as the barber began to cut my hair, his telephone rang – it was Rabbi Chodakov; the barber asked me if he could go immediately to give the Rebbe a haircut.")

To facilitate his family's *simcha* on *yom tov*, a husband is biblically obligated to purchase clothing and jewelry for his wife, and "*kloyos v'egozim*" (i.e. *nosh*) for his children. The Rebbe once commented regarding Pesach that a picture *haggada* for children can be considered (albeit chassidish) "*nosh*."

"One should purify himself before *yom tov*." This refers to going to the mikveh, in addition to other spiritual preparations.

Routine blood tests should not be done on *erev Shavuos*. The Alter Rebbe's Shulchan Aruch notes a dispute among the *poskim* about procedures that might not be included in the prohibition of "letting blood", which has led to leniencies with regard to blood tests on *erev yom tov*, generally. However, it is recommended to refrain on *erev Shavous* since there is also an aspect of *sakana*.

This year, when *erev Shavuos* is *Shabbos*, we should avoid blood tests on *erev Shabbos*. (*Shaalos u'Teshuvos Mahari Brona* in the name of the Maharil.)

Tzedakah: Those accustomed to giving *tzedakah* each day should remember to give extra on this *erev Shabbos* – giving in advance for both *Shabbos* and *Shavuos*. This concept applies to every *erev Shabbos* and *Yom Tov*. (*Likkutei Sichos*, vol. 28, p. 313.)

Preparing fire for candle lighting: On Friday, one should prepare a candle or flame that will be able to burn safely for more than 48 hours, For example: a *Yahrzeit* candle. This will be used to light the *Yom Tov* Candles for the first and second nights of Shavuos.

Shtei HaLechem: With the speedy coming of Moshiach, the following law

לקט מהלכות ועניני חג השבועות

נרשם ע"פ שיעור שמסר המרא דאתרא וחבר הבד"צ הגה"ח הרב יוסף ישעי' ברוין שליט"א

קודם שבועות

קו התאריך: מי שעבר את 'קו התאריך' במהלך ימי ספירת העומר – עליו לשאול רב מורה הוראה מה דינו בנוגע לחג השבועות, ולא לחכות ולשאול ברגע האחרון.

תחנון: "נוהגין במדינות אלו שלא להתענות ושלא לומר תחנון מראש חודש עד י"ב סיון, ועד בכלל" (שו"ע אדה"ז סתצ"ד ס"כ. סידור אדה"ז לפני למנצח יענך).

הכנות: "מר"ח סיון . . . התחיל משה להתעסק עמהם בענין קבלת התורה וכו'" (לשון אדה"ז בשו"ע או"ח סתצ"ד).

"והנה הימים האלה נזכרים ונעשים, ומזה מובן גם בנוגע לזמן מתן תורתנו שבכל שנה ושנה, שבכל שנה ישנה נתינת התורה מחדש ובאופן נעלה יותר, שבכדי לקבל התורה בחג השבועות צריכים להיות ההכנות הנ"ל מראש חודש סיון, מעין שה' בזמן מתן תורה בפעם הראשונה. והיינו דנוסף על זה שכל הכנה צריכה להיות מעין ובדוגמת הדבר שהוא נושא ההכנה, ובנדון-דין הוספה בלימוד התורה בימים אלה, צריך להיות גם מעין ההכנות פרטיות שהיו בפעם הראשונה" (לקו"ש חל"ח ע' 5).

לימוד התורה: "לקראת חג השבועות ה'ש"ת כתב כ"ק מו"ח אדמו"ר (אג"ק ח"ה ע' עו) מכתב מיוחד לתלמידי הישיבות .. מכתב הנ"ל צריכים ללמוד וגם לפרסמו בין אלה שאין יודעים אודותיו" (שיחת יום ב' דחגה"ש ה'תש"י).

תספורת: מצוה על האדם לגלח בערב יום-טוב, שלא יכנס לרגל כשהוא מנוול (שו"ע אדה"ז סי' תקכט) [ומפני טעם זה אסרו לגלח ב(חול ה)מועד], ובפרט בערב שבועות (כיון שלא הסתפרו בימי הספירה).

מנהגנו ע"פ קבלה (ולא רק) מטעם אבילות שאין מסתפרים עד ערב שבועות.

(בשנים הראשונות הורה הרבי החמיר גם לגבי נשואין, ורק בשנים האחרונות התיר חתונות בשלושת ימי הגבלה).

השנה, שערב שבועות חל בשבת, ניתן להסתפר ביום שישי, ערב שבת קודש. (עבודת הקודש להחיד"א במורה באצבע אות רכא. שו"ת מנחת אלעזר ח"ג סי' סה. שו"ת דברי משה סל"א סק"ה. וראה בקובץ רז"ש ע' 61, ש"לדידי פשוט שצריכים להסתפר בעש"ק, מחמת הרבה טעמים שיש לי, וכן עשיתי מעשה בעצמי, וכשהתחיל הספ"ר לספ"ר אותי,

נקרא הספ"ר ע"י הטלפון מ[המזכיר הרחמ"א] חדקוב [ז"ל], וביקש אותי באם ביכולתו לבוא תיכף לכ"ק אד"ש לספ"ר אותו". ולהעיר מהמסופר בקובץ אהלי תורה גליון קג).

שמחת יום-טוב: מצוה דאורייתא על הבעל לקנות לאשה בגדים ותכשיטים, וכן להילדים קליות ואגוזים או על כל פנים 'חסידישע קליות ואגוזים'. פעם אמר הרבי לגבי חג הפסח, שכאשר מעניקים לילדים הגדה עם תמונות הרי זה נכלל בגדר של קליות ואגוזים.

טהרה: חייב אדם לטהר עצמו ברגל, והיינו לטבול במקוה. וכמובן שזה כולל גם כן טהרה רוחנית.

בדיקת דם: יש לזהר מלעשות בדיקת דם בערב שבועות כשאין בהם צורך מיידי [ואף שיש מקום לומר שבדיקות דם אינן בגדר הקזת דם, וכבר האריכו בזה – מ"מ, בערב חג השבועות, שיש בו חשש סכנה, יש מקום להחמיר. ועל דרך מה שהחמיר אדה"ז בשולחנו (או"ח תס"ח סכ"ג) לענין אחר לגבי ערב שבועות]. השנה, שערב יום טוב חל בשבת, יש להחמיר כן בערב שבת (שו"ת מהר"י ברונא סקי"ח בשם מהרי"ל. וראה דרכ"ת סקט"ז סק"פ).

צדקה: הרגילים בנתינת צדקה בכל יום – בערב שבת זה יתנו גם בעד שבת ובעד חג השבועות. ועל דרך זה בכל ערב שבת קודש וערב יום טוב (לקו"ש חכ"ח ע' 313).

הכנת אש לנרות: בערב שבת יש לדאוג להשאיר אש דולקת, שיוכלו להעביר אש-מאש להדלקת הנרות בליל א' דחג השבועות, ולליל ב' דחג השבועות.

הלכתא למשיחא: הי' ערב יום טוב שבת – אופין שתי הלחם בערב שבת, ונאכלות בשלישי לאפייתן (רמב"ם תמידין ומוספין ח, ט).

פרחים: אלו שנוהגין לטווח פרחים, מותר לטווחם אף ביום-טוב, כיון שחשב עליהן לטלטלן מערב יום טוב (אדה"ז סתצ"ד ס"ד). בכלל, אם חשב לטלטלם או שהוכנו לתשימי מסויים – אינם מוקצה (אדה"ז סי' ש"ח סנ"ה).

השנה, שערב שבועות חל בשבת, לא ישטחם בשבת לצורך יום טוב, שהרי זה כמכין משבת ליום טוב, ואסור (שו"ע אדה"ז סתצ"ד שם).

בפרחים שנפתחים מלחלוחית המים (כמו שושנים וכיו"ב) יש לזהר שלא לטלטל בחוזק, כי על ידי תנודת המים

who forgot this passage cannot perform activities that are forbidden on *Shabbos* but otherwise permitted on *Yom Tov* – until he recites *Havdalah* or *Baruch hamavdil bein kodesh le-kodesh*.

Kiddush on the first night of Shavuos this year must include *Havdalah* and therefore follows the sequence of *YaKNaHaZ* – (1) *Borei peri ha-gafen*; (2) *Kiddush*; (3) *Borei mei'orei ha-esh*; (4) *Havdalah*; and (5) *Shehechyanu*.

The Chabad custom during Havdalah on *Yom Tov* is to gaze at our fingernails but not to draw them close to the flames.

“Accept the yoke of Torah,” the Friediker Rebbe writes (*Sefer Hasichos* 5704 pg 127). We should do this on *Shavous* evening both in our hearts and also verbally, saying: *“Ribono shel olam, I hereby accept upon myself the yoke of Torah”*.

The Baal Shem Tov instructed to take special care not to speak idle talk until after reciting *“kesser”*. The time for *tikkun leil Shavuos* should not be wasted in idle chatter, as we would therefore lose the benefit of having stayed awake.

Reciting the tikkun throughout *Shavuos* night does not exempt us from reciting *krias shema* at the proper time in the morning, and we must plan our sleep schedule accordingly. It is our (unpublicized) *minhag* to recite the morning *brachos* as usual.

The custom to eat a milchige meal on *Shavuos* does not substitute the need to fulfill the mitzvah of a fleishige meal. We are not permitted to eat dairy and meat products in the same meal even if we wait the necessary time in between courses. Therefore, a *bracha acharona* on the *milchig* foods should be recited before washing.

It is our custom to wait one hour between milk and meat. This spans the time from finishing *milchigs* to beginning eating *fleishigs*, so washing can commence soon after concluding the dairy meal.

We should use this opportunity to teach our children to wait between eating dairy and meat, each according to his/her age.

Is it six-hour cheese? American cheese can certainly be considered one-hour cheese. Other hard cheeses may be “six--hour” cheeses; there are some

will apply: In the *Beis HaMikdash*, when *erev Shavuos* coincides with *Shabbos*, the two loaves for the *Shavuos* offering must be baked one day early – on *erev Shabbos*. The two loaves will then be eaten on the third day after they were baked.

Flowers in full bloom may be moved on *yom tov*, as long as there was the intention to move them beforehand or they were set aside for a permissible purpose. Water may also be added to the vase, but it cannot be changed. This is only allowed on *yom tov*, not on *Shabbos*. (Alter Rebbe's *Shulchan Aruch*, *Siman* 366. In *Igros Kodesh*, the *Rebbe* points out a printing mistake in this halacha)

This year, because *erev Shavuos* is *Shabbos*, we must not arrange the flowers on *Shabbos* since that would be considered preparing for the next day. (*Shulchan Aruch Admur Hazaken*.)

Lechem HaPanim: With the coming of Moshiach, the following will apply: When *Yom Tov* and *Shabbos* fall next to each other, as it does this year, then all of the divisions of *Kohanim* that are present in the *Beis HaMikdash* equally divide the weekly showbread between themselves. [Otherwise, it would be divided only between the division of *Kohanim* allotted to that week's service.] (*Sukkah*, ch. 5, *mishnah* 7.)

One who goes to sleep on Shabbos afternoon, should not say explicitly that he is doing so in order to prepare for *Shavuos*.

On Shabbos erev Shavuos, we should refrain from washing our hands for a meal from the tenth hour of the day. Therefore, those who are accustomed to washing for *seudas shlishis* should do so before this time. If for whatever reason, one did not eat *seudah shlishis* earlier, he should eat it even after the tenth hour. (*Shulchan Aruch Admur Hazaken*.) In the latter case, he should only eat a small quantity of food. (*Minhagei Maharil*.)

On the first night of Shavuos, we must recite *Baruch ha-mavdil bein kodesh le-kodesh* before lighting the *Yom Tov* candles.

In Maariv, remember to recite *vatodi'einu*. One

עלולים הפרחים להפתח.

אסור להחליף את המים באגרטל במים חדשים.

הוסיף מים: בפרחים שנפתחים – אסור (משום שזה גורם להם להפתח). ובפרחים שאינם נפתחים – ביום טוב מותר, ובשבת אסור (שו"ע אדה"ז סל"ו ס"ח. וראה לקו"ש חכ"א ע' 385).

ההולך לנוח בשבת אחר-הצהריים, לא יוציא בפיו בפירוש שהולך לנוח כדי שיוכל להישאר ערני בליל שבועות.

יש להימנע מלקבוע סעודה בשבת, ערב שבועות משעה עשירית ולמעלה. ולכן יש לאכול סעודה שלישית (להנוהגים ליטול ידים לסעודה שלישית), קודם שעה עשירית, כדי שיוכל לאכול סעודת יום טוב בלילה לתיאבון. אם שכח או עבר ולא אכלה קודם שעה עשירית – יאכלנה אחר-כך (שו"ע אדה"ז סתק"ט ס"ב. וראה שם אדה"ז סרצ"א ס"ד), ויאכל רק מעט (מנהגי מהרי"ל ליל ב' דפסח).

הלכתא למשיחא: יום-טוב הסמוך לשבת, כקביעות שנה זו, כל המשמרות שוות בחלוק לחם הפנים (סוכה פ"ה מ"ז).

ליל שבועות

במוצאי שבת: צריכים לומר 'ברוך המבדיל בין קודש לקודש' לפני הדלקת הנרות.

בתפילת ערבית: אומרים 'ותודיענו'. שכח לאומר, אסור במלאכת אוכל נפש עד שיבדיל או שיאמר 'ברוך המבדיל בין קודש לקודש'.

בליל החג הראשון: שהוא גם מוצאי שבת, צריך גם להבדיל, וממילא סדר הקידוש הוא יקנה"ז – יין קידוש נר הבדלה זמן.

למנהגנו, בשעת ההבדלה ביום-טוב, מביטים בצפרניים ואין מקרבים הנרות.

קבלת עול תורה: צריכים לקבל עול תורה. בסה"ש תש"ד (ע' 127) מובא, שצריך להיות קבלה בלב וגם קבלה בפה, לומר: "רבנו של עולם הריני מקבל עלי עול תורה".

שיחה בטלה: כתוב בשם הבעש"ט (סידור ר' שבת ח"ג לו, ב. זוהר חי לה, ב) ליהרר משיחה בטילה עד קדושת כתר (כמובן שאין הפי' שאחר כתר יכולים להתחיל לדבר...). ופשוט שאין לבלות הזמן כשניעורים בלילה לדבר דברים בטלים (ראה בפ"י הרמ"ז לזח"א ח, א), שאם כן יצא שכרו בהפסדו.

ברכות השחר: הוראה בחשאי לומר כל הברכות

כרגיל, מודה אני, על נטילת ידיים – למרות שהיו נייעורים כל הלילה. ובאם אפשרי, כדאי לאומרן לאחר השינה.

ליזהר בבוקר בקריאת שמע בזמנה. ואם חלילה לא יקרא קריאת שמע בזמנה הרי ממש יצא שכרו בהפסדו, ועל כגון דא נאמר: החכם עיניו בראשו.

סעודת היום

שתי סעודות: מנהגנו לאכול מיני מזונות חלביים, ואחר-כך ליטול ידים לסעודה בשרית (ע"פ שו"ע אדה"ז תצ"ד ס"ז). אדה"ז כותב שיש טעמים רבים לאכול מאכלי חלב ביום א' דחג השבועות, והרמ"א מביא הטעם משום קרבן "שתי הלחם" שהוקרב בחג השבועות בבית המקדש. והיינו שאוכלים ב' סעודות חלבית ובשרית, ומכיון שאסור לאכול בשר וחלב מלחם אחד – נמצא שאוכל ב' לחמים. וגם למנהגנו שאוכלים רק מיני מזונות חלביים, ולא לחם ממש – הרי גם הם נקראים "לחם" (שאינו גמור).

כפשוט, שהסעודה החלבית (שהיא מנהג) אינה מחליפה את הסעודה הבשרית שהיא מצוה, משום עונג יום-טוב ושמחת יום-טוב (עיין שו"ע אדה"ז סי' תקכ"ט ס"ד וס"ז. וראה שו"ע אדה"ז סתצ"ד שם).

בין החלב לבשר: אסור לאכול חלב ובשר בסעודה אחת, גם כשממתין כשיעור הנדרש ביניהם, ולכן צריך לברך ברכה אחרונה על הסעודה החלבית (של"ה מס' שבועות. וראה פמ"ג יו"ד ספ"ט במ"ז סק"ג. וראה אג"ק ח"כ ע' רפט. שיחת חגה"ש ה'תשמ"ג), לפרוס מפה חדשה ורק אז אפשר להתחיל הסעודה הבשרית.

מנהגינו לחכות שעה אחרי חלב (בפשטות, חישוב השעה הוא: מסוף אכילת החלב בפועל עד התחלת אכילת הבשר, ולא מאחרי ברכת המזון עד נטילת ידיים השני). כפשוט, שצריך לחנך קטנים לחכות בין חלב ובשר, כל א' לפי עניינו.

בנוגע למנהג לחכות שש שעות אחרי גבינה קשה, הנה בגבינה יש כמה סוגים: יש גבינה עם מראה 'פלאסטי', שתהליך הגיבון שלה נעשה באמצעות "כימיקלים", ועל זה לכולי-עלמא מחכים רק שעה אחת. אבל יש גבינות שייצורן אורך ששה חדשים ועליהן צריך לחכות שש שעות, מכיון שה"טעם" מושך. (ולהעיר שיש אומרים שלכל חודש של תעשי' – ממתנים עוד שעה). אמנם, יש היום שיטות לייצר את אותה גבינה – שבעבר היו מעבדים אותה במשך ששה חדשים – בזמן קצר, ויש בזה כמה דיעות.

ועוד להעיר שבגבינה שנתרככה, יש מחלוקת, והיד יהודא (יו"ד סי' פט) אומר שבכגון דא אינו צריך לחכות שש שעות, כי הטעם אינו מושך; לכן, כאשר מדובר בגבינה מסוג האמור,

poskim who require waiting one hour for each month it takes to produce the cheese. Modern cheese production has changed the curing process drastically and this further varies their rulings.

For our purposes, we will cite the Yad Yehuda (Yorah Deah 69), who posits that we need not be concerned of the possible “six-hour” status of cheese that is melted, and it requires only a one-hour wait. Thus, with regard to modern cheeses which are melted, one may be lenient.

The brocha on cheesecake that has even a thin crust is *mezonos*. The question is whether an *al hamichya* can be recited if the crust itself is not a full *kezayis*. In this case, we determine the amount necessary (*kdei achilas pras*) to be one-sixth of the total volume. If you are not sure that this requirement is fulfilled, take another piece of *mezonos* and also another food that calls for a *borei nefashos* and make both *brachos acharonos*.

A bracha acharona must be recited on the *milchige* meal before washing for the second meal. If a person forgets, it should be made during the meal. If *birchas hamazon* was already said, an *al hamichya* is no longer required, but a *borei nefashos*, if necessary, should be said.

When eating mezonos at the *milchige* meal, take care not to eat so much as to be *koveah seudah*, otherwise you may need to say *birchas hamazon*. (See Seder Birchas Hanehenin, Chapter 2)

A Kiddush cup used at the *milchige* meal should not be used again at the *fleishige* meal, in case any dairy residue remains on the cup.

Laws pertaining to the era of moshiach:

Bikurim are not brought before Shavuos (*Bikurim* chapter 1, mishna 3). On the holiday itself, there are different opinions in the *Rishonim* as to whether it is permissible to bring *Bikurim* (see Tosefos Bechoros 26a – Melayascha. Maharit Algazi ibid. Minchas Chinuch mitzva 18. Sh”ut Igros Moshe Orach Chaim vol. 1 inyanei kodshim siman 1).

Korbonos of the holiday: in addition to the individual korbonos that everyone had to

bring (*olas r’eyah*, *shalmei chagiga*, and *shalmei simcha*) communal *korbonos* are brought for the holiday, a *korbon musaf* that includes: two cows, one ram, and seven lambs – for an *olah*, and a goat for a *chatas*, as detailed in *parshas Pinchas*. In addition, a *korbon* “*mincha chadasha*” is brought on Shavuos which consists of two loaves of bread from the new wheat (“*shtei ha’lechem*”) and offered with the bread were; seven unblemished lambs, one ox, two rams – for an *olah*, a goat for a *chatas*, and two lambs for *shlamim*, as detailed in *parshas Emor*.

Because of the extra goat on Shavuos which is brought together with the two loaves, our custom, according to the Alter Rebbe (unlike the view of the Daas Zekeinim M’Baalei Tosfos Pinchas 28, 28), is to say in the *musaf* prayer of Shavuos “two goats for atonement” (see Shaar Ha’Kollel 40:15, glosses from the Rebbe ibid. See also sources cited in HaMoadim B’Halacha vol. 2 p. 82).

Tashlumin: During the days immediately following *Shavuos*, we may offer the following mandatory *Yom Tov* sacrifices that we did not have an opportunity to offer during *Yom Tov*: *shalmei simchah* and *chagigah*.

As for the *olas r’eyah*, although the established halacha is like *Beis Hillel* who say it is permissible to bring it on *Yom Tov* itself, still in this case, *Beis Hillel* did as *Beis Shamai* said, and many Jews did the same, not to bring them on *Yom Tov* (since it is not needed for food we do not desecrate the *Yom Tov* for it, since it is possible to bring it after *Yom Tov*), and brought it after *Yom Tov*, the day after Shavuos (Shulchan Aruch Ha’Rav Orach Chaim siman 494, se’if 19. See Likutei Sichos vol. 28, p. 24 and on, and the footnotes).

The day after Shavuos is called *Yom T’voach*, i.e. when the *olos r’eyah* were brought. For this reason, it is forbidden to fast on Isru Chag Shavuos by force of law (not merely per custom as it is on other days of *Isru Chag*).

שמחה), מביאים קרבנות ציבור לחג, קרבן מוסף הכולל: שני פרים, איל אחד, ושבעה כבשים – לעולה, ושעיר עזים לחטאת, כמפורט בפרשת פינחס.

נוסף לכך, מקריבים קרבן מנחה חדשה בחג, והיינו שתי ככרות לחם חמץ מן החטה החדשה (“שתי הלחם”), ומקריבים עם הלחם: שבעה כבשים תמימים, פר בן בקר אחד, ואילים שנים – לעולה, ושעיר עזים לחטאת ושני כבשים לשלמים, כמפורט בפרשת אמור.

בנוסף התפילה: בגלל השעיר הנוסף בחג השבועות,

הבא ביחד עם שתי הלחם – מנהגנו על-פי נוסח אדה”ז (ודלא כדעת זקנים מבעה”ת פינחס כח, כח), לומר בתפלת מוסף של חג-השבועות “שני שעירים לכפר” (ראה שער הכולל פ”מ ס”ק טו, ובהגהות הרבי לשם. וראה בהנסמן בהמועדים בהלכה ח”ב ע’ פב).

מי שלא הספיק להביא שלמי שמחה וחגיגה ביום טוב עצמו, יכול להביאם בימי תשלומין.

עולת רא”י, אף שמעיקר הדין הלכה כבית הלל, שמותר להביאה ביום טוב עצמו, מכל-מקום בדבר זה עשו בית הלל כדברי בית שמאי, והרבה מישראל נהגו כמותם, שאסור להקריבה ביום טוב (לפי שאין בה שום צורך אוכל נפש ואין מחללים יום טוב בשבילה כיון שאפשר להקריבה אחר יו”ט), והקריבה אחר יום טוב, למחרת חג השבועות (שו”ע אדה”ז או”ח סתצ”ד סי”ט. וראה לקו”ש חכ”ח ע’ 24 ואילך. וש”נ)

איסרו חג: היום שלמחרת חג השבועות נקרא יום טוב, והיינו שבו מקריבים עולות רא”י. מטעם זה, אסור להתענות באסרו חג שבועות מעיקר הדין (ולא רק משום מנהג כבשאר אסרו חג).

הננו להזמין את ציבור תושבי שכונתנו שיחיו להשתתף בדרשה מיוחדת אודות

עניני חג השבועות בהלכה ובאגדה

מד”א וחבר הבד”צ הרב אהרן יעקב שוויי שליט”א – בעניני “הלכתא למשיחא”

מד”א וחבר הבד”צ הרב יוסף ישעי’ ברוין שליט”א – בעניני “הלכות החג”

בבית הכנסת ליובאוויטש שבליובאוויטש “בית רבינו שבבבל” – 770

ביום שבת-קודש פרישת במדבר, ערב חג השבועות, ה’ סיון ה’תשע”ב – בשעה 8:00 בערב

שיש לגביה חילוקי דעות אם צריכים לחכות שש שעות – אזי אם התרככה – יש מקום להקל.

ברכת עוגת גבינה: אפ”ל בשכבה דקה של המזונות, ברכתו מזונות.

ברכת על המח”: ישנן שתי דעות אם אפשר לצרף לשיעור הכזית גם את כל המרכיבים או שצריך להיות כזית מהמזונות עצמו. לכן, לכתחילה צריך להיזהר לאכול מהמזונות עצמו כזית בכדי אכילת פרס והיינו ששישית מהעוגה יהי’ מקמח. ובעוגה שיש בה מעט מאוד מזונות, עד שאינו אוכל כזית בכדי אכילת פרס – יש לאכול גם דבר שברכתו האחרונה תהי’ “על המח”” וגם דבר שיהי’ “בורא נפשות” בלי ספק.

בכלל, כשאוכלים מזונות, יש להיזהר שלא יאכל מהעוגה יותר מקביעות סעודה, שאז צריכים לברך ברכת המזון (ראה סדר ברכת הנהנין פרק ב’).

כאמור: מברכים על המח” לפני נטילת ידיים לסעודה הבשרית, ואם שכח – צריכים לברך באמצע הסעודה, ובדיעבד שלא בירך – ברכת המזון פוטרת (רק) ברכת על המח” (עיין ברה”נ א, יז).

כוס של קידוש: אם הוא נקי ומשתמש בו בסעודה החלבית, אסור אח”כ להשתמש בו בהסעודה הבשרית משום שיכול להיות ששירי חלב נדבק בו (שו”ע יו”ד סי’ פ”ח).

הלכתא למשיחא:

אין מביאין בכורים קודם לחג השבועות (בכורים פ”א מ”ג). בחג עצמו, נחלקו הראשונים באם מותר להביא בכורים (ראה תוד”ה מלאכת בכורות כו, א. שטמ”ק ומהרי”ט אלגאזי שם. יד דוד וחק נתן שם. מנ”ח מצוה יח סק”ג. צפע”נ נדרים פ”א ה”י. שו”ת אג”מ או”ח ח”א עניני קדשים סי’ א).

קרבנות החג: נוסף לקרבנות הפרטיים שעל כל אחד להביא (עולת רא”י, שלמי חגיגה, ושלמי